

Erasmus+ Milánó 2019.02.03-02.24

A Milánóba tartó utazásunk elején még csak nem is sejtettük mi várhat ránk. Vasárnap megkezdtük utazásunkat Olaszországba egy busszal, amit két kedves buszsofőr vezetett. 10-11 órán keresztül utaztunk, hogy elérjük a szállásunk, eközben 3 megállót tartottunk. Este érkeztünk meg, szóval csak arra maradt időnk hogy megismerkedjünk egy kicsit a lakóhelyünkkel szobatársainkkal.

Az első tényleges napunk nyugalmasan telt mert még mindenki az utazás mámorától volt

elkábulva. Reggel 10 óra tájban megjöttek az Evolve emberei ők voltak a fogadó szervezetünk. Tájékoztatót adtak a helyi szabályokról tennivalókról és aznap még el is vittem bennünket a munkahelyünkre ahol megismerhettük Claudio-t a főnökünket. Ő elmagyarázta, hogy mit szeretne elérni velünk és mi lesz a feladatunk. Bevitt minket az ő ügynevezett „Gaming House”-ba ahol nagyon jól felszerelt számítógépek álltak rendelkezésünkre. Ezekkel kellett dolgoznunk.

A következő napokban nekiálltunk a projektünknek, ami az volt, hogy hozzunk létre két csapatot tervezzük meg az imázsunk és logókat. Egy-két nap alatt csapataink nagyon jól összeszoktak, így remekül tudtunk együtt dolgozni. Közben készítettünk felvételeket, amiket később megváltunk ezzel is bővítve tudásunkat az efféle szoftverek kezelésében. Természetesen Claudio mindenben segítségünkre állt, ha valamit nem értettünk.

A munkaidőnk végeztével szabadon mászkálhattunk a városban mivel kaptunk egy bérletet ami az összes tömegközlekedési járműre érvényes volt, ezzel kellet boldogulnunk. Minden nap a város más és más felét ismertük meg. Délutánonként egy páran útra kerekedtünk és felfedeztük a hely turisztikai érdekességeit, a boltokat, a bevásárló központokat és egyéb látványosságokat.

A kulturális programjaink között szerepelt a Sforza Kastély és a Leonardo Da Vinci Technikai Múzeum meglátogatása. Az előbbi egy kicsit kényelmetlen volt mert az időjárás nem kedvezett nekünk, azonban a Múzeum sok érdekességet tartogatott számunkra a technika fejlődésével kapcsolatban.

A hazautunk is döccenőmentes volt. Mindenki fájószívvel búcsúzott a helytől és az országtól, azonban sajnós kötelességünk véget ért és a honvágy is húzta szívünket vissza Magyarországra. A hasonlóan hosszú 11 órás utunk nagyrészt átáludtuk, így nagyon gyorsan elment az idő.

Összességében nagyon jól éreztem magam és úgy érzem, hogy renget élménnyel és szakmai tudással gyarapodtam. Ha tehetném visszamennék akár hosszabb időre is, mint ez a 3 hét. Az élmények és a hely nagyon mély nyomot hagytak bennem és mindenkinek ajánlom, hogy vegyen részt ilyen kalandban, aki megteheti!

Fegyverneki Krisztofer

12. C